

مطالعه رادیوگرافیکی اثرات اولتراسوند بر روی شکستگی‌های استخوان قلم دست در تک‌سمی‌ها

دکتر فریدون مهرجو* دکتر داود شریفی** دکتر عباس وشكینی** دکتر ایرج نوروزیان*

خلاصه:

نشانه‌های رادیوگرافی اثرات اولتراسوند بعد از ایجاد شکستگی (Wedge fracture) در استخوان قلم دست ۱۲ رأس تک‌سمی (الاگ) که بین ۴ الی ۶ سال سن و ۱۵۰-۳۰۰ کیلو وزن داشتند قبل از شکستگی و روزهای ۱۵، ۳۰، ۴۵ و ۶۰ بعد از شکستگی مورد بررسی قرار گرفت. این حیوانات به دو گروه شش تایی گروه I (گروه شاهد) و گروه II (گروه آزمایش) و هر کدام به دو زیر گروه سه تایی Ia، Ib و IIa و IIb به مدت یک ماه و دو ماه جهت ثبت اطلاعات تقسیم شدند. یک هفته بعد از ایجاد شکستگی تمام حیوانات در زیر گروه Ia و IIa و IIb به مدت ده روز تحت تأثیر امواج اولتراسوند پالس دار به شکل منقطع (۲:۸) با فرکانس ۱MHz و شدت ۱W/cm² با حرکات طولی به مدت ده دقیقه قرار گرفتند. در رادیوگرافی‌های تهه شده میزان پرشدن نقیصه با کائل و دانسیته کال در هر دو گروه نیز محاسبه و اندازه‌گیری شدند. میزان پرشدن نقیصه در روزهای ۱۵ و ۳۰ بعد از شکستگی در زیر گروه شاهد Ia به ترتیب 0.7 ± 0.2 و 0.6 ± 0.2 درصد رسید در صورتیکه در زیر گروه IIa گروه آزمایش 0.67 ± 0.2 و 0.66 ± 0.2 درصد محاسبه گردید. ولی در زیر گروه Ib گروه شاهد دو ماهه میزان درصد پرشدن نقیصه در روزهای ۱۵، ۳۰، ۴۵ و ۶۰ به ترتیب 0.69 ± 0.24 ، 0.69 ± 0.24 ، 0.67 ± 0.24 و 0.67 ± 0.24 درصد اندازه‌گیری شدند در صورتیکه در زیر گروه IIb آزمایش میزان درصد پرشدن نقیصه در روزهای آزمایش به ترتیب 0.66 ± 0.24 و 0.66 ± 0.24 در روز ۱۵ بعد از ایجاد شکستگی هم دانسیته فرضی یکسانی را نشان می‌داد. تفاوت از روز ۳۰ آشکار گردید به طوری که در گروه آزمایش تنها حیوانات دانسیته (۳) تیره روشن ولی در گروه شاهد فقط یک حیوان این دانسیته را نشان می‌داد. در ۴۵ روز اختلاف واضح تری را بیان می‌گردد به طوری که تمام حیوانات آزمایش دانسیته ۲ (روشن) و گروه شاهد دانسیته (۳) تیره روشن را هنوز نشان می‌داد. در ۶۰ روز اختلاف بسیار آشکار بود به طوری که گروه Ia دانسیته ۲ (روشن) و IIb دانسیته ۲ (روشن) را که تقریباً دانسیته طبیعی استخوان است نشان می‌داد. این تغییرات دانسیته با توجه به میزان درصد پرشدن نقیصه کانال نشان دهنده آن است که کال به طور متراکمی شکاف شکستگی را پر کرده و به خوبی سازمانبندی شده بود.

واژدهای کلیدی: رادیوگرافی، اولتراسوند، شکستگی استخوان قلم

* - گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز - ایران.

** - گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

مواد و روش کار :

مطالعه بر روی دوازده رأس تکسمی (الاغ)
 بالغ که از لحاظ بالینی سالم بودند، حدود ۴-۶ سال سن و ۱۵۰-۲۰۰ کیلوگرم وزن داشتند انجام گرفت.
 حیوانات قبل از آزمایش تحت شرایط مشابه استانداردی نگهداری می‌شدند. این حیوانات به دو گروه شش تایی (گروه I و گروه II) و هر گروه به دو زیر گروه سه تایی (IIIa, IIIb, IIIc) تقسیم شدند. مشاهدات بالینی شامل نحوه بلندشدن، حفظ تعادل بدن، نحوه قراردادن سم روی زمین و میزان وزن‌گیری در هر دو زیر گروه ثبت گردید.

آماده‌سازی قبل از عمل

دو هفته قبل از شروع آزمایشات تمام حیوانات با استفاده از قرص فبانتل به میزان ۶ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن انگل‌زادایی شدند. قبل از عمل به مدت ۲۴ ساعت پرهیز غذایی و ۱۲ ساعت از خوردن آب خودداری گردید. قسمت داخلی ناحیه دست چپ از زانو تا مفصل بغلق تراشیده و آماده‌سازی انجام شد.

ایجاد شکستگی بیهوشی

قبل از القاء بیهوشی با استفاده از ترکیب آسپرومازین به میزان ۰/۰۲۲٪ میلی‌گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن به صورت داخل وریدی همراه با زایلازین هیدروکلراید به میزان ۰/۰۴۴٪ به ازای هر کیلوگرم وزن بدن به صورت داخل وریدی به عنوان داروی پیش‌بیهوشی تزریق گردید و القاء با استفاده از داروی کلرال هیدراته ۶ درصد به میزان ۰/۰۴ میلی‌گرم برای هر کیلوگرم وزن بدن به صورت داخل وریدی

مقدمه :

در ارتباط با سلامت و کارآیی اسب، اندام‌های حرکتی نقش مهمی دارند به طوری که هر گونه اختلالی در این اندام‌ها می‌تواند مانع از بهره‌برداری مطلوب و مناسب از این حیوانات گردد. اندام‌های حرکتی قدمی به دلیل آنکه بیشترین وزن بدن را متحمل می‌شوند در معرض وقوع اختلالات بیشتری می‌باشند. علیرغم به کارگیری تکنیک‌های تشییت‌کننده داخلی و خارجی و همچنین فراهم‌آوردن شرایط ترمیمی هنوز درصد بالایی از شکستگی‌ها به نحوی که انتظار می‌رود به درمان پاسخ نداده و التیام محل شکستگی به تأخیر می‌افتد و در شرایطی هم منجر به عدم جوش خوردگی و یا دیر جوش خوردگی می‌شود که مسئله حیاتی در اسب به شمار می‌رود. در نتیجه تسريع زمان التیام در زمان کوتاه‌تری به‌منظور بازگشت حیوان به حالت طبیعی و کارآیی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. اولتراسوند با امواج ماوراء صوتی در اعمال درمان جراحی و حتی تشخیص کاربرد وسیعی داشته است به‌طوری که برای کاهش خشکی مفصل، کاهش درد، کاهش اسپاسم عضلانی، درمان آرتربیت‌ها، زخم‌های جراحی، آسیب‌های استخوانی و نتایج مطلوبی به ثبت رسیده است (۲، ۳ و ۴). هر چند اثرات اولتراسوند در التیام شکستگی‌های تجربی در حیوانات آزمایشگاهی گزارشاتی به ثبت رسیده است ولی لازم است با مطالعه رادیوگرافی جایگاه اثرات اولتراسوند از نظر درمانی در ترمیم شکستگی‌ها در کنار تشییت‌های خارجی مشخص شود تا در صورت مثبت و مؤثربودن آن کاربرد آن در تسريع التیام شکستگی‌ها در اسب توصیه گردد.

تا یک سوم پایینی استخوان زند اعلاه باند پنهانی زیر گچی کار گذاشته شد، بعد آتل که از قبل پنهانگذاری شده بود بروی موضع قرار داده شد، اندازه آتل یک و نیم برابر طول ناحیه ثبیت شده بود که به صورت دو شاخهای به شکل حرف L انگلیسی که یک شاخه بلند و یک شاخه کوتاه داشت. شاخه کوچکتر بروی سطح دست جای می‌گرفت و از بخیه تا بالای مفصل قلمی - بندانگشتی را در بر می‌گرفت. آتل به نحوی تعییه شده بود که امکان ایجاد پنجره‌ای بر روی محل شکستگی در سطح قدامی قلم دست فراهم می‌آورد تا تحریکات اولترا سوند از این موضع القاء گردند. سپس آتل با استفاده از باند بروی موضع ثبیت می‌گردید، بعد از آن عمل گچگیری با استفاده از سه لایه باند گچی انجام می‌گرفت، به طوری که از کف دست تا بالای مفصل قلمی - بندانگشتی و ناحیه مفصل کارپ تا بالای ساعد به خوبی ثبیت می‌گردید، در زیر گروه‌های Ia و IIa آلومینیومی و باند گچی ۳۰ روز بعد و در زیر گروه‌های Ib و IIb ۴۵ روز بعد از ایجاد شکستگی برداشت می‌شدند.

درمان با اولتراسوند

گروه I یا گروه شاهد

زیر گروه Ia و Ib بدون درمان اولترا سوند فقط تحت نظر و ارزیابی بالینی بودند.

گروه II یا گروه آزمایش

بعد از گذشت یک هفته از ایجاد شکستگی برای ده روز، روزانه یک بار تحت درمان با اولترا سوند قرار گرفتند (شکل ۱). مشاهدات بالینی ثبت گردید.

انجام شد و عمق بیهوشی با استفاده از تیونپیتال سدیم به میزان ۵ میلی‌گرم برای هر کیلوگرم وزن بدن ایجاد گردید.

نحوه ایجاد شکستگی

بعد از ایجاد بیهوشی و مقیدکردن حیوان در سمت چپ و اسکراب و ضد عفونی کردن موضع عمل برشی به طول ۱۰ سانتی‌متر به صورت خطی و موازی با محور طولی استخوان در سطح داخلی استخوان ایجاد گردید. سپس دو برش دیگر ۵ سانتی‌متری در منتهی‌الیه بالا و پایین برش طولی داده شد و پوست به صورت آویخته جدا گردید. بعد از کنارزدن فاسیا و بافت‌های زیرجلدی و تاندون مشترک بازکننده‌های انگشتان و تاندون جانبی بازکننده انگشتان استخوان کاملاً در معرض دید قرار گرفت. در ناحیه وسط استخوان شکستگی پایداری با استفاده از اره‌های الکتریکی به صورت مثلث شکل (Wedge ostostomy) که قاعده آن در سمت خارج و رأس آن به طرف مغز استخوان بود ایجاد گردید. بلا فاصله بعد از برداشت قطعه شکستگی موضع با سالین نرمال شستشو داده شد. فاسیا زیرجلدی با بخیه زیرجلدی به صورت سرتاسری و نخ کات کوت نمره صفر بخیه زده شد. به دنبال آن آویخته پوستی بروی موضع برگردانده شد و با استفاده از بخیه‌های تک ساده با نخ ابریشم نمره یک بخیه زده شد. سپس موضع، پانسمان گردید و دست از انگشت تا یک سوم پایینی استخوان زند اعلاه با استفاده از آتل آلومینیومی و باند گچی ثبیت گردید. بدین ترتیب که ابتدا در حدفاصل نوک انگشتان

مطالعات رادیوگرافی

تغییرات مربوط به پرشدن نیصه ایجاد شده در استخوان قلم دست از لحاظ تشکیل کال و تراکم آن در روزهای ۰، ۱۵، ۳۰ و ۴۵، ۶۰ بروی رادیوگرافهای تهیه شده مورد ارزیابی قرار گرفت. ابتدا میزان پرشدن نیصه و تشکیل کال در محل برداشت شده معین می گردید، بدین نحو که ابتدا نوع شکل هندسی یا اشکال هندسی که به دنبال ایجاد کال در محل شکستگی از نیصه باقی مانده بود مشخص می شد، بعد با استفاده از کولیس اضلاع آن اندازه گیری شده و مساحت آن محاسبه می گردید و با کم کردن آن از مساحت اولیه نیصه میزان تشکیل کال مشخص می شد که به صورت درصد محاسبه می گردید.

برای تعیین تراکم و دانسیته کال تشکیل شده درجه بندی فرضی بر مبنای رنگ کال از تیره کامل تا روشن در نظر گرفته می شد که در آن به رنگ کاملاً تیره که به هنگام شکستگی ایجاد می گردید درجه ۴ و رنگ کاملاً روشن و سفید که به هنگام تشکیل کامل کال استخوانی و متراکم شدن آن به وجود می آمد درجه یک داده شد. حدفاصل این دو رنگ هم درجهات دو و سه داده شد (۵ و ۶).

برای ارزیابی التیام شکستگی رادیوگرافها در روزهای ۰، ۱۵، ۳۰، ۴۵ و ۶۰ با به کارگیری فاکتورهای زیر تعییه می گردید.

KVP : ۷۵ MAS : ۴/۵ DD : ۶۰cm

نتایج :

در رادیوگرافهای تهیه شده میزان پرشدن

تصویر ۱ - رادیوگراف استخوان قلم دست در گروه شاهد ۳۰ روز بعد از عمل جراحی

رژیم درمانی اولترا سوند

یک هفته بعد از ایجاد شکستگی تمام حیوانات در زیر گروههای IIa و IIb به مدت ده روز تحت تأثیر امواج اولترا سوند پالس دار قرار گرفتند. به شکل منقطع (۲: ۸) با فرکانس ۱MHz و شدت $1W/cm^2$ اعمال گردید. بعد از کالبیره کردن دستگاه با فاکتورهای مورد نظر (شدت، فرکانس، پالس دار یا ممتبدودن امواج، مدت زمان) و به کارگیری ژل بروی پوست ناحیه مورد نظر امواج اولتراسوند از اپلیکاتور به موضع منتقل گردید این محل با حرکات طولی به مدت ده دقیقه در معرض پرتوهای اولتراسوند قرار می گرفت.

جدول ۱ - درصد مساحت پرشده نقیصه با کال در گروه‌های شاهد و آزمایش بر حسب زمان مطالعه

زمان (روز)				شماره حیوان	زیر گروه	گروه
۶۰	۴۵	۳۰	۱۵			
-	-	۶۵/۹۷	۲۹/۰۷	۱	Ia	I
-	-	۵۸/۸۰	۲۶/۲۲	۲		
-	-	۵۳/۴۷	۲۷/۴۱	۳		
-	-	۵۹/۴±۳/۶۲	۲۷/۶±۰/۷	میانگین ± خطای انحراف معیار		
۹۲/۲۴	۷۳/۳۹	۶۵/۹۰	۲۴/۸۱	۱		
۹۳/۲۶	۷۱/۱۴	۶۲/۱۶	۲۸/۳۴	۲		
۹۵/۱۹	۷۹/۳۶	۶۷/۲۳	۲۲/۵۶	۳	Ib	I
۹۴/۲۶±۰/۰۳	۷۴/۶۳±۲/۴۰	۶۵/۱±۱/۵۲	۲۵/۲۴±۱/۶۸	میانگین ± خطای انحراف معیار		
-	-	۸۱/۸۸	۳۰/۲۱	۱		
-	-	۷۵/۷۷	۳۴/۱۸	۲		
-	-	۷۳/۳۵	۳۹/۴۳	۳		
-	-	۷۶/۷۷±۲/۲۲	۳۴/۶۱±۲/۶۷	میانگین ± خطای انحراف معیار		
۱۰۰	۹۱/۱۶	۷۳/۱۴	۳۴/۲۱	۱	IIa	II
۱۰۰	۹۲/۳۶	۸۰/۲۱	۳۰/۱۷	۲		
۱۰۰	۹۴/۱۲	۷۸/۰۴	۳۵/۰۳	۳		
۱۰۰±۰	۹۲/۵۵±۰/۸۶	۷۷/۳۰±۲۲/۱۴	۳۳/۱۴±۱/۵۰	میانگین ± خطای انحراف معیار	IIb	

نقیصه با کال پر شده بود و این میزان در روز ۳۰ به $۵۰/۴\pm۳/۶۲$ رسید (جدول ۱ و تصویر ۱).

تحت گروه Ib

میزان تشکیل کال در روز ۱۵ بعد از شکستگی $۲۵/۲۴\pm۱/۶۸$ درصد و در روز ۳۰ این میزان به $۶۵/۱\pm۱/۰۲$ و در روز $۴۵, ۴۰, ۷۴/۶۳\pm۲/۴۰$ و در روز ۶۰ به $۰/۵۲$ رسید (جدول ۱ و تصویر ۳).

گروه II یا گروه آزمایش

تحت گروه IIa

میزان تشکیل کال در روز ۱۵ بعد از شکستگی $۳۴/۶۱\pm۲/۶۷$ و در روز $۳۰/۷۷\pm۲/۳۲$ درصد بود که در مقایسه با گروه شاهد افزایش بیشتری را در تشکیل میزان کال در ناحیه نشان می‌داد و این اختلاف

نقیصه با کال در گروه‌های شاهد و آزمایش مورد ارزیابی قرار گرفت و درصد پرشدن آن در روزهای ۱۵، ۴۵، ۳۰ و ۶۰ تعیین گردید. بدین ترتیب که از روی رادیوگراف تهیه شده شکل هندسی که بدباند عدم تشکیل کال به وجود آمده بود مشخص می‌گردید و بعد با اندازه‌گیری اضلاعش با استفاده از کولیس مساحت آن مشخص می‌شد، سپس از کل مساحت نقیصه ایجاد شده در زمان شکستگی کم می‌شد و درصدی از شکستگی که با کال پرشده بوده معین می‌گردد که نتایج مربوط به اسن اندازه‌گیری در جدول ۱ ارائه شده است.

گروه I شاهد

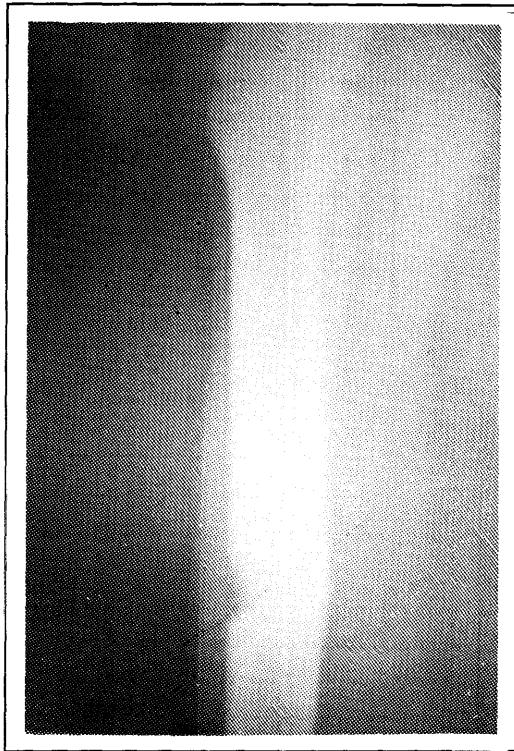
تحت گروه Ia

در روز ۱۵ بعد از شکستگی $۷/۶\pm۰/۷$ از

گروه آزمایش سیر تغییرات در مقایسه با گروه شاهد بیشتر بوده است که حاکی از آن است سرعت تشکیل کال در حیواناتی که تحت درمان با اولتراسوند قرار گرفته‌اند سریعتر بوده است.

همچنین در رادیوگراف‌های تهیه شده، کال به وجود آمده بر مبنای دانسیته مورد ارزیابی قرار گرفت. بدین ترتیب که بر مبنای دانسیته و لگاریتم در معرض قرارگیری فرضی براساس ارتباط بین پرتو (محور Xها) و دانسیته انجام شده بر روی فیلم (محور Yها) در نظر گرفته شد (۵). بدین ترتیب که از درجه ۴ تا ۱ که در آن تیره کامل و ۱ کاملاً روشن بود تعیین شد و بین این دو هم در حالت ۲ و ۳ که در آن سه تیره روشن و دو روشن بود قرار داده شد و دانسیته نقیصه ایجاد شده بر مبنای این درجات در تمام حیوانات مورد ارزیابی قرار گرفت.

همانطوری که رادیوگرافی تقسیر گردید در روز ۱۵ بعد از شکستگی تفاوتی در حیوانات گروه شهد و آزمایش دیده نمی‌شود و همه دانسیته فرضی یکسانی را نشان می‌دهد. تفاوت از روز ۳۰ آشکار می‌گردد که در گروه شاهد تنها دو حیوان دانسیته ۳ (تیره روشن) را نشان می‌دهند در حالیکه در گروه آزمایش تمام رادیوگراف‌های تهیه شده دانسیته ۳ (تیره روشن) را در موضع شکستگی ارائه می‌دهد (تصویر ۱ و ۲). در روز ۴۵ اختلاف بین حیوانات در تحت گروه IIb و تحت گروه IIIb واضح‌تر گشت به طوری که حیوانات تحت گروه شاهد دانسیته ۳ (تیره روشن) را نشان می‌دهند در حالیکه حیوانات تحت گروه آزمایش دانسیته ۲ (روشن) را پدیدار ساختند (جدول ۲).

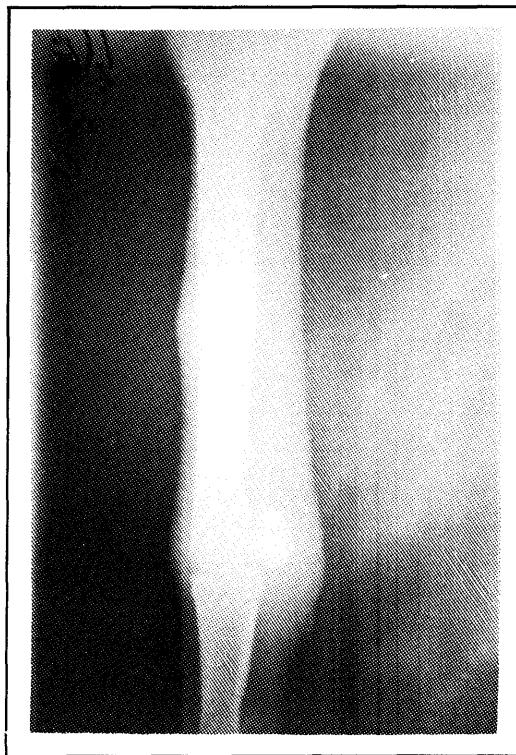

تصویر ۲ - رادیوگراف استخوان قلم دست در گروه آزمایش ۳۰ روز بعد از عمل جراحی

از لحاظ آماری هم معنادار بود ($p<0.05$) (جدول ۱ و تصویر ۲).

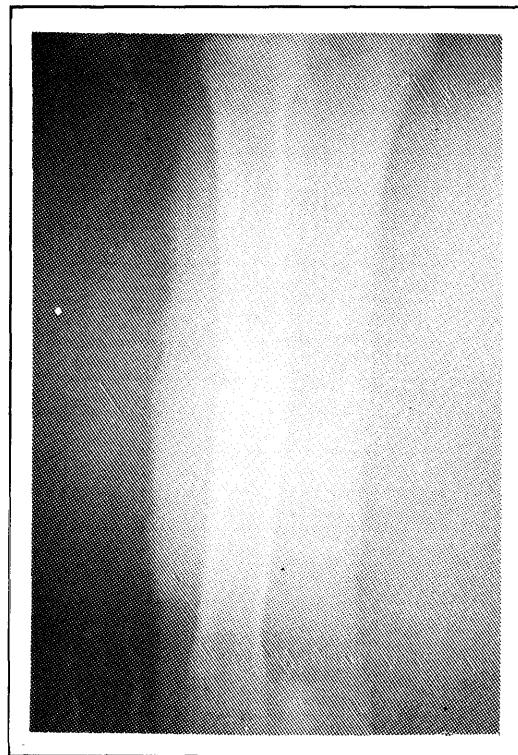
تحت گروه IIIb

میزان تشکیل کال در روز ۱۵ بعد از شکستگی ۳۳/۱۴±۱/۵۰ و در روز ۳۰ این میزان ۷۷/۳۰±۲/۱۴، در روز ۴۵ این میزان به ۹۲/۵۵±۰/۶۸ و سرانجام در روز ۶۰ تمام نقیصه به طول صدرصد با کال پر شده بود که از این لحاظ در مقایسه با گروه شاهد افزایش بیشتری در تشکیل کال در محل شکستگی نشان می‌دهد و این اختلاف از لحاظ آماری هم معنادار بود ($p<0.05$) (جدول ۱ و تصویر ۴). از طرفی محاسبه شب خط هم نشان داد که در

تصویر ۴ - رادیوگراف استخوان قلم دست در گروه آزمایش ۶۰ روز بعد از عمل

قیدشده جهت بررسی تغییرات موضعی محل شکستگی از نظر میزان کال تشکیل شده، دانسیته با توجه به نوع درمان، از لحاظ مقایسه‌ای بسیار ضروری بود تا اثرات اولتراسوند درمانی در گروه‌های کنترل و آزمایش به‌نحو مطلوبی ارزیابی گرددند رادیوگرافی تهیه شده در روز ۱۵ بعد از شکستگی تغییرات چندانی را در هر دو گروه ۱۵ از نظر تشکیل کال نشان نمی‌داد. تنها در گروه II آزمایش) از نظر دانسیته و تیرگی محل شکستگی تفاوت‌هایی را با گروه شاهد نشان می‌داد که از لحاظ آماری هم معنادار بود. این تغییر دانسیته در محل شکستگی ناشی از واکنش تورمی موضع و اثرات اولتراسوند در افزایش جریان خون و انشعابات غرورقی

تصویر ۳ - رادیوگراف استخوان قلم دست در گروه شاهد ۶۰ روز بعد از عمل جراحی

در روز ۶۰ بعد از شکستگی اختلاف بسیار آشکار بود در حالیکه دانسیته تحت گروه IIb عدد فرضی ۲ (روشن) را روشن نشان می‌دادند. تک‌سمی‌های گروه IIIb در محل شکستگی دارای دانسیته ۱ (کاملاً روشن) بودند که تقریباً دانسیته طبیعی استخوان است (تصویر ۳ و ۴) یعنی کال به‌طور متراکم شکاف شکستگی را پر کرده بود و بخوبی سازمانبندی شده بود (جدول ۲).
بحث :

جهت تأیید محل، شکل شکستگی، واکنش موضعی و میزان کال تشکیل شده در موضع شکستگی در فواصل زمانی ۰، ۱۵، ۳۰، ۴۵ و ۶۰ روز از تمام حیوانات رادیوگرافی تهیه شد. با انتخاب فواصل

جدول ۲ - دانسیته فرضی کال ایجاد شده در گروههای آزمایش و شاهد بر حسب زمان مطالعه

زمان (روز)					شاره حیوان	زیر گروه	گروه
۶۰	۴۵	۳۰	۱۵	۰			
-	-	۳	۴	۴	۱	Ia	I
-	-	۴	۴	۴	۲		
-	-	۴	۴	۴	۳		
۲	۳	۴	۴	۴	۱	Ib	I
۲	۳	۴	۴	۴	۲		
۲	۳	۳	۴	۴	۳		
-	-	۳	۴	۴	۱	IIa	II
-	-	۳	۴	۴	۲		
-	-	۳	۴	۴	۳		
۱	۲	۲	۴	۴	۱	IIb	II
۱	۲	۳	۴	۴	۲		
۱	۲	۲	۴	۴	۳		

تیره کامل (۴)، تیره روشن (۳)، روشن (۲)، کاملاً روشن (۱)

شکستگی واضح دیده می شود، در گروه آزمایش به دلیل افزایش تشکیل کال و دانسیته محل شکستگی که ناشی از پیشرفت پل سازی پری اوستیوم می باشد در مقایسه با گروه شاهد کمتر مشخص بود. از لحاظ آماری هم میزان تشکیل کال در گروه آزمایش در ۳۰ روزگی در مقایسه با گروه شاهد معنادار بود ($p < 0.05$) که اثرات مثبت اولتراسوند بر روی میزان تشکیل کال در موضع شکستگی حیوانات این گروه (III) را نشان می داد.

میزان کال تشکیل شده و پرشدگی فاصله لبه های شکستگی از ۳۰ روز به بعد، به خصوص در ۴۵ و ۶۰ روز در گروه آزمایش بسیار متمایز و مشخص تر

و شکل گیری شبکه و کلاف مویرگی در ناحیه بوده است و به دلیل تحريكات اولتراسوند شروع پل سازی توسط لایه پریستیوم Lipping در گروه آزمایش مشاهده گردید. نشانی های اولیه رادیوگرافی ناشی از شکل گیری کال به صورت پولک های پری اوستیوم در لبه های شکستگی گزارش شده است (۶ و ۷).

در این بررسی شروع پایه ریزی کال، به خصوص در هفته سوم بعد از شکستگی نشان دهنده اثرات مستقیم اولتراسوند در روند التیام و تحريك سلول های Progenitor لایه پری اوستیوم می باشد. در حالیکه، در گروه شاهد با گذشت ۳۰ روز خط

از هفته دوم و سوم بعد از شکستگی بود. اثرات درمانی اولتراسوند در ترمیم شکستگی‌ها با استفاده از فرکانس و شدت‌های متعدد در مدل‌های مختلف حیوانات آزمایشگاهی گزارش شده است (۱ و ۵).

مؤثرترین میزان شدت 1W/cm^2 تا 30W/cm^2 بوده است. البته عارضه‌های استخوانی و افزایش آسیب‌ای استخوانی در بالاتر از $1/5\text{W/cm}^2$ گزارش شده است (۴) در صورتیکه در این مطالعه با استفاده از شدت W/cm^2 نه تنها عارضه استخوانی ایجاد نگردیده بلکه مؤثرترین دوز درمانی بوده است که به نحو احسن همانطوری که در فصل سوم توضیح داده شده است با فرکانس 1MHz و شدت 1W/cm^2 به مدت ۱۰ روز، روزی ده دقیقه اثرات اولتراسوند زمینه مناسبی را جهت تشكیل کال فشرده ایجاد کرده است. البته عدم نمایان بودن خط شکستگی در گروه آزمایش بعد از هفته دوم که از اثرات مثبت اولتراسوند بوده است در شکستگی‌های استخوان ران موش‌ها گزارش شده است (۹). از تفسیر رادیوگراف‌های تهیه شده اینطور به نظر می‌رسد که اثرات اولتراسوند در مقایسه از نظر کالسیفیکاسیون تغییرات دانسیته استخوانی و کاهش تورم و واکنش موضعی نسوج نرم اطراف استخوانی از هفته چهارم بعد از شکستگی به مراتب بهتر.

بود که این اختلاف از لحاظ آماری معنادار بود ($p<0.05$) که نشان می‌داد که روند پرشدن نیصه شکستگی در تحت گروه آزمایش (IIb) با سرعت بیشتری انجام گرفته است.

در ۴۵ روزگی واکنش لایه مخلوط پریاویتوم، آندوسیتوم و کورتیکال در هر دو گروه مشخص بود. در تحت گروه IIb کال منظم‌تر و سازمانبندی داده شده یک شکلی ناحیه را پر کرده بود که نشان‌دهنده ترمیم بهتر و سریعتر محل شکستگی در مقایسه با گروه Ia بود.

در ۶۰ روزگی تغییرات برجسته‌ای با تشکیل کال فشرده در محل شکستگی بدون وجود آثاری از خط شکستگی و حتی محل شکستگی در زیر گروه IIb قابل تحسین بود که نشان‌دهنده اثرات مثبت اولتراسوند در روند پایه‌ریزی صحیح کال و فشردگی آن (دانسیته بالا) در رادیوگراف‌های زیر گروه آزمایش در مقایسه با زیر گروه شاهد که تحت درمان با اولتراسوند قرار نگرفته‌اند بوده است.

از نظر کالسیفیکاسیون و دانسیته استخوانی، کاهش تورم و واکنش موضعی نسوج نرم اطراف استخوانی از هفته چهارم بعد از شکستگی به مراتب بهتر

References :

- 1 - Durate, L.R. The stimulation of bone growth by ultrasound. Arch. Orthop. Trauma. Surg. 101, 153-155, (1983).
- 2 - Dyson, M. and Brooks, M. Stimulation of bone repair by ultrasound. In proceeding of the 3rd meeting of the World Federation of ultrasound in Medicine and Biology. Oxford Programe Press, 61-66, (1983).
- 3 - Griffin, J.E., Echternach, J.L. and Bowmaker, K.L. Results of frequency differences in ultrasonic therapy. Physical Therapy. 50, 4, 481-486, (1970).
- 4 - Klug, W., Frank, W.G. and Knoch, H.G. Scintigraphic control of bone fracture healing under ultrasonic stimulation, an animal experimental study. Eur. J. Nucl. Med. 11, 494-497, (1986).
- 5 - Pilla, A.A., Mont, M.A., Nasser, P.R., Khan, S.A., Figueiredo, M., Kaufman, J.J. and Siffert, R.S. Non-invasive low intensity pulsed ultrasound accelerates bone healing in the rabbits. J. Orthop. Trauma. 4, 246-253, (1990).
- 6 - Savenko, N.F. and Pankav, E.J. Roentgenomorphological characteristic of the process of bone defect under the effect of pulsed ultrasonic. J. Orthop. Traumatol. Protez. 30, 54-59, (1969).
- 7 - Sharifi, D., Sharma, S.N. and Sobti, V.K. Radiographic evaluation of physiotherapy after tibial transfixation in calves. Indian, J. Anim. Sci. 60(6), 677-679, (1990)
- 8 - Thrall, D.E. Textbook of Veterinary Diagnostic Radiology. W.B. Saunders Company, Philadelphia, pp: 1-11, (1986).
- 9 - Wang, S.J., Lewallen, D.G., Balandier, M.E., Edmund, Y.S., Chaollstrup, D.M. and Greenland. Low intensity ultrasound treatment increases strength in a rat femoral fracture model. J. Orthop. Res. 12, 40-47, (1994).

A radiographic study of ultrasounic therapeutic effects on metacarpal fracture healing in the equine

Mehrjoo, F.* Sharifi, D. Veshkini, A.** Nowrouzian, I.****

Summary :

A study was undertaken to evaluate radiographically the effect of ultrasound therapy after creating " wedge fracture " in the left metacarpal bone in 12 clinically healthy adult donkeys aged between 4 to 6 years and weighing 150 to 300kg/BW. The animals were randomly divided in to two groups of 6 animals each. These groups were further divided into two subgroups of Ia, IIa of one month and Ib, IIb of two months duration with 3 animals in each subgroup for clinical observations. Ultrasound therapeutic regimen of 1 MHz and with the intensity of 1 W/cm² for 10 minutes for 10 days, was started a week after fracture creation in animals of group II, Group I acted as a control. The radiographs of 0, 15, 30, 45 and 60 post fracture days of both groups were evaluated for percentage of callus formation and radiographic density of fracture site. The percent of gap filled in 15 and 30 days in Ia was 27.6±0.7 and 59.4±3.62, whereas in IIa it was about 34.61±2.67 and 76.77±2.32 but in subgroup of Ib the percentage was 25.24±1.68 and 65.1±1.52 and in IIb 33.14±1.50 and 77.30±2.14. Whereas the percent for 45 and 60 days was 74.63±2.45 and 94.26±0.53 for Ib animals and in IIb subgroup was 92.55±0.86 and 100±0, respectively. In comparison there were significant changes ($p<0.05$) with linear regression which indicated the acceleration rate of callus formation in the experimental group. The density differences were observed on 30 days as it was 3 only in one animal of Ia and all animals of IIa. It was 3 in Ib and 2 in IIb on 45 days and 2 in Ib whereas 1 in IIb on 60 days. These density and percentage changes in group II indicated the effect of ultrasound therapy for well organised and compact callus formation.

Key words :Radiography, Ultrasound, Metacarpal fracture

* Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Shahid Chamran University, Ahvaz - Iran.

** Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Tehran University, Tehran - Iran.